

KIRÁLY FARKAS

A végtelen meghosszabbítása – 41.

tudod: lehetnél itt is akár,
 ha az idő, az eszetlen batár
 jó irányba menne és jókor állna
 be a megfelelő állomásra

ha most lenne az akkor – kivárnám
 mikor jössz összegyűrni a párnám
 mikor maradsz nálam éjszakára
 hogyan ébredsz az első napsugárra

miként rezdül meg a szempillád
 miként szűrod falatba a villát
 hogyan ölelsz meg, mielőtt elmész –
 összeállna a részekből az egész

s egyszer a hajnal másként hasadna
 másképp tenném a kezem hasadra –
 de az idő csak egy béna szekér
 lineáris, tehát semmit nem ér

ha akkor lenne most – sétálnánk
 tóparton, vagy sziklaszirten állnánk
 s boldogok lennénk, ki tudja, hányan –
 valamennyien e vallomásban

A végtelen meghosszabbítása – 42.

karvalypár szárnyán repülünk a fényben
 s a porban mely felszáll a boronák alól
 párzó bodobácsokban látni vélem
 ahogy testem sikamlós testedbe hatol

a madarak tollai összeérnek szinte
 szemük átlát a felkavart porfelhőn
 égbeli táncuk szerelmesen őszinte
 árnyékuk átsuhan a szomszédos erdőn

karvalyok legyünk még ma kedvesem
 vagy akár fekete-piros bodobácsok
 örüljünk egymásnak édesen-nedvesen
 építsünk legyünk kőművesek ácsok

építsünk fel egy gyönyörű életet
 egy színes házban vagy bárhol máshol
 melyet mindenki irigyen emleget
 melyet mindenki boldogan másol

KIRÁLY FARKAS (1971) Budapest